

DETEKTIV KJELSSON

Kodaňský případ

Daniel Janů

Splendidum družstvo

Kodaňský případ

Detektiv Kjelsson

Splendidum družstvo • Vražné, Hynčice

COPYRIGHT

© Daniel Janů

DETEKTIV KJELSSON

Kodaňský případ

Autor: Daniel Janů

Cover © Henrik Bath

Vydalo: Splendidum družstvo

První el. vydání

Vražné, Hynčice 2021

Česky

ISBN 978-80-7681-006-8 (EPUB)

ISBN 978-80-7681-007-5 (MOBI)

ISBN 978-80-7681-008-2 (PDF)

Obsah

1. Kodaň, Oddělení kriminální policie, 11. března 2019, 10:34
2. Oddělení kriminální policie, 11:54
3. Unikk Bank, 14:41
4. Oddělení kriminální policie, 15:41
5. Oddělení kriminální policie, kancelář majora Baulera, 16:12
6. Oddělení kriminální policie, 17:54
7. Kancelář ředitele kriminální policie, 18:58
8. Ministerstvo vnitra, 12. března, 09:47
9. Kodaň, Grand restaurant, 12:24
10. Oddělení kriminální policie, 15:01
11. Oddělení kriminální policie, 13. března, 7:01
12. Právnícká firma Hardest & Larsen, 8:45
13. Kancelář ředitele kriminální policie, 11:32
14. Kancelář ředitele kriminální policie, 13:49
15. Røde Mellemvej, dům generála Morensena, 17:30
16. Oddělení kriminální policie, 17:49
17. Viberub, 18:41
18. Dům radního Larse Fredrika, 20:12
19. Oddělení kriminální policie, 14. března, 8:02
20. Vila radního Larse Fredrika, 10:58
21. Byt kapitána Kjelssona, 15. března, 7:30
22. Golfový klub FCA, 12:23

1. Kodaň, Oddělení kriminální policie, 11. března 2019, 10:34

Kapitán Kjelsson stál u tabule, kde visely fotky dvou obětí, které byly nalezeny v poli v dosti děsivém stavu.

„Dobře, lidi,“ podíval se k ostatním v kanceláři.

Bred Frolik se okamžitě otočil. Markus Sotjer a Pal Lakarssen moc nespěchali. Jejich přístup se Kjelssonovi nelíbil, ale snažil se to pochopit. Byl přesvědčen, že to je tím, že se ujal případu někdo z jiného města.

Předchozího kapitána z důvodu řízení v podnapilém stavu odvolali. A vzhledem k tomu, že Kjelsson měl v podobných případech úspěchy, povolali jeho.

„S ohledem na skutečnost, že podle náramků utekli z nějaké nemocnice a ve všech státních jste se už ptali,“ pokračoval. „Musíme své pátrání rozšířit na soukromé kliniky.“

„Podle ohledání těl se zjistilo, že se léčili na drogovou závislost,“ ozval se Frolik.

„A víme kolik je v okolí takových ústavů?“

„Určitě dost,“ poznamenal Markus Sotjer.

„Dobře. Vaším úkolem bude zjistit kolik!“

„Já nevím, jestli...“

„...asi jste mi nerozuměl!“ zvýšil hlas, až se všichni zarazili, co to do něho vjelo.

V tu chvíli do místnosti vešel velitel major Bauler.

„Máte s tím snad problém!“ vyhrkl s pohledem na seržanta Sotjera.

„Ne, pane!“

„Tak vezměte svého kolegu Lakarssena sebou!“ ukázal Kjelsson rukou ke dveřím. „A chci mít do oběda na svém stole seznam všech ústavů v Kodani a okolí!“

„Jistě, pane!“ kývl a zvedl se ze židle.

Pal Lakarssen se k němu hned přidal.

„Můžete na okamžik, kapitáne?!“ promluvil major na Kjelssona.

„Neříkejte, že jste našli další mrtvolu?“

„Ne. Pojdte do mé kanceláře.“

„Okej!“ kapitán přikývl a vyrazil s majorem do jeho kanceláře.

Cestou ven z kanceláře předal šedivé desky Bredu Frolikovi.

Jeho nechápavého pohledu si Kjelsson nevšímal. „Vezměte to k sobě, za chvíli se vrátím.“

* * *

[Kancelář ředitele kriminální policie majora Baulera]

„Posaďte se prosím!“ pobídl ho major a ukázal rukou ke stolu.

„Něco se stalo?“ zeptal se Kjelsson, ale neposadil se.

„Rád bych vám někoho představil,“ odvětil a otočil se směrem k druhé místnosti.

Ve vedlejší místnosti zavržala židle. Poté se objevil krátký stín, který zmizel ve chvíli, jakmile osoba vstoupila do místnosti.

„Rád bych vám představil doktorku Sonbergovou,“ spustil major.

Netušil však, že kapitán se s doktorkou už zná. A dokonce velmi důvěrně.

A teď nevím, jestli mám dělat, že ji neznám nebo naopak se k ní hlásit, přemýšlel Kjelsson v duchu.

„Ráda vás poznávám, kapitáne,“ pronesla.

Sama to vyřešila způsobem, který byl asi nejrozumnější.

„Čemu vděčíme za vaši návštěvu, doktorko?“ zeptal se Kjelsson a podal jí svou ruku.

„Zdejší patolog měl autonehodu a major mě požádal, jestli bych ho nemohla zastoupit,“ odvětila.

„Jsme rádi, že jste nás poctila svou návštěvou,“ poznamenal kapitán.

„Budu od vás chtít, abyste znovu provedla pitvu našich dvou neznámých obětí,“ pronesl major s pohledem na doktorku Sonbergovou.

„Proto jsem tady,“ řekla a upravila si vlnu, která jí spadla do očí.

„Tady kapitán Kjelsson na vás bude mít určitě nějaké otázky,“ ozval se znovu major.

„Uděláme to v suterénu?!“ ukázala rukou a vyrazila ke dveřím.
Oh!

Majora Baulera to samozřejmě překvapilo. Na rozdíl od detektiva Kjelssona, který byl v klidu. Znal jí. Věděl, že má velmi

zvláštní způsob chování.

„Pohovoříme si o případě cestou dolů,“ dodal Kjelsson, aby rozehnal domněnku, že to doktorka myslela jinak, než vyznělo.

„Chápu,“ pousmál se Bauler.

Došlo mu to.

Ach, ty všudy přítomné dvojsmysly.

* * *

„Půjďme?!“ ozvala se znovu Sonbergová.

Kapitán kývl a následoval ji k výtahu. Tlačítko -1. Suterén.
Patologie.

„Máte delší vlasy, doktorko,“ poznamenal a lehce se pousmál.

„Líbí se vám?“

„Hezký střih.“

„Překvapen, že jsem zde?“

„Ne, a vy?“

„Slyšela jsem o vaší kolegyni,“ poznamenala suše.

Vypadalo to, že jí to vůbec nezajímá. Evidentně to byla jen zdvořilostní fráze.

„Až se probere, vrátím se do Aalborgu.“

„Jestli se probere!“

„Doktorko?!“

„De-te-kti-ve!“

Hm!

Už neodpověděl. Výtah zastavil v suterénu.

* * *

[*Patologie*]

Dveře výtahu se otevřely. Kjelsson vystoupil jako první a ukázal doktorce cestu.

„Ale já vím, kde to je,“ ohradila se.

„Dobře, omlouvám se,“ odsekl a zpomalil.

Doktorka Sonbergová byla u vstupních dveří první. Naťukala kód a vešla do místnosti, která se hned rozsvítila.

Vážně tu už musela být, když zná kód, pomyslel si.

„Ubytovala jsem se asi kilometr odsud,“ spustila najednou.

„Hotel?“

„Ano. A vy?“

„Mám pronajatý byt.“

„Chcete sex?“

Oh!

Doktorka Sonbergová je zpět, prolétlo mu hlavou.

„Myslím, že to nebyl dobrý nápad, že jsme se spolu sblížili,“ snažil se jí diplomaticky odmítnout.

„Vážně se myslíte, že jsme se sblížili?“ pousmála se. „Byl to jenom sex.“

„Takhle to v Kodani děláte? Užijete si a necháte to ležet někde v trávě?!“

„V trávě?!“ podivila se.

Nepochopila to a Kjelsson jí to vysvětlovat nechtěl. Zrovna měl v hlavě jiné věci, a sex to rozhodně nebyl.

„Kde jsou ty mrtvoly?!“ vyhrkla doktorka a podívala se na kapitána.

„Tady je oběť A,“ ukázal na chladicí box. „A tady je oběť B.“

„Oběti jsou označené písmenem?“

„Ano.“

„Proč ne číslem?“

„Takhle si to označil zdejší patolog,“ odvětil.

„Dobře, podívám se na to. Vy můžete jít. Nepotřebuji vás tady!“ řekla rázně.

Kjelsson kývl a pochopil, že doktorka mezi ně postavila pomyslnou zeď. Semkl rty a odešel k výtahu.

Že by to bylo tím, že jí odmítl?

2. Oddělení kriminální policie,

11:54

Kjelsson se vrátil do kanceláře, kde na něho čekal Bred Frolik.

„Co se děje, kapitáne?“ zeptal se.

„Major nám představil nového patologa.“

„A kde je doktor Esjar?“

„Prý měl autonehodu.“

„A kdo je nový patolog?“

„Doktorka Sonbergová.“

„Je hezká?“

„Záleží na tom?“

„Možná.“

„Je zvláštní, ale sexy. Přesto bych si od ní držel odstup.“

„Znáte se?“

„V minulosti jsem s ní spolupracoval na jednom případě.“

„Takže, co s tím?“ ukázal Frolik na šedivé desky.

„Položte mi je na stůl. Doktorka Sonbergová provede pitvu znovu.“

„A proč?“

„Major to chce.“

„Aha.“

Kapitán pozvedl obočí a vyrazil ke svému stolu. Posadil se a otočil se k Bredu Frolikovi s úmyslem mu ještě něco říct. Jeho pokus byl však zmařen zvukem drnčícího telefonu.

„Kjelsson!“

„Strážník Borgenssen. Máme zde mrtvolu.“

„Můžete být konkrétnější?“

„Mrtvý je muž, věk kolem třiceti. Podle zaschlé pěny kolem úst soudím, že byl otráven nebo zemřel na nějaký záchvat.“

„Kdo ho našel?“

„Správce parku.“

„A kde?“

„V Leyborgu. Oblast Valby“

„Vyrážíme hned.“

„Dobře, s kolegou počkáme.“

„Díky.“

Kjelsson položil sluchátko a podíval se Breda Frolika.

„Máme další mrtvolu.“

„Sakra!“

„Ve Valby v nějaké zřícenině Leyborg.“

„Jo, vím, kde to je.“

„Tak řídíte,“ kapitán ukázal na klíčky, které visely na háčku vedle trezoru.

„Dobře,“ pousmál se Frolik a zřejmě z toho měl radost.

Černé Volvo S60 vyrazilo na jih Kodaně.

* * *

[*Kodaň, Valby, zřícenina Leyborg, 12:31*]

Volvo zastavilo z druhé strany parku. Kvůli přístupu ke zřícenině vybral Frolik tuhle cestu. Policejní hlídka byla na místě a páskou označila místo činu.

„Kjelsson!“ představil se kapitán a ukázal na Frolika. „To je můj kolega seržant Bred Frolik.“

„Strážník Borgenssen.“

Druhý strážník právě přicházel z druhé strany malé zříceniny.

„Tak, kde máte tělo?“ zeptal se kapitán.

„Pojďte se mnou, prosím,“ ukázal rukou směr.

Po chvíli došli na místo.

„Zvláštní růžová pěna,“ poznamenal Kjelsson.

„Koroner přijede později?“ zeptal se strážník.

„Zavolám jí.“

„Jí?“ podivil se policista. „A doktor Esjar?“

„Je v nemocnici měl autonehodu,“ odpověděl detektiv.

„Víme, kdo je to?“ zeptal se Frolik.

„Neprohledával jsem ho,“ přiznal se strážník a chtěl svou chybu napravit.

„Ne, udělám to!“ zastavil ho Frolik a sám prohledal mrtvého.

Když bylo zřejmé, že během pěti minut nic nenašel, Kjelsson si odkašlal a pronesl: „Řekl bych, že bude bez dokladů.“

Seržant pokynul hlavou.

„Odvezeme ho k nám a uvidíme, co nám řekne pitva,“ dodal Kjelsson a otočil se směrem k místu, kde měli zaparkovaný vůz.

„Našel jsem kousek papírku,“ vyhrkl najednou Frolik.

„Ukažte?“ podíval se kapitán.

„Je to bankovka.“

„A víme jaká?“

„Řekl bych, že libra.“

Frolik zaváhal, ale pak mu jeho slova potvrdil vedle stojící strážník.

„Je to libra.“

„Dobře, vezměte to sebou, ať se na to forenzní podívá,“ řekl Kjelsson a vykročil k autu.

* * *

Černý vůz vyrazil vpřed.

„Myslíte, že to bude mít souvislost s těmi mrtvými, co máme v márnici?“ spustil Frolik.

„Ne!“ odvětil Kjelsson bez přípravy.

Uh!

„Myslel jsem, že budete váhat,“ špitl Frolik.

„Markus Sotjer a Pal Lakarssen se budou věnovat těm dvou mrtvolám, které vypadají, že si někdo chtěl vyřídit účty a udělal to tak, aby to vypadalo jako rituální vražda. Oba mrtví jsou stejného věku a podle rukou mají za sebou bohatou zkušenost s drogami. Mrtvý v Leyborgu je muž ve velmi drahém obleku. Nějaký vyšší úředník, možná politicky angažovaný muž.“

„A ta pěna?“

„Zřejmě to je jed. Doktorka Sonbergová určitě zjistí více,“
odvětil kapitán a zastavil u přechodu.

Sledoval, jak chodci přecházejí a vrátil se ve svých myšlenkách
k Romstromové.

„Myslíte na ní?!“ zeptal se Frolik.

Jako kdyby viděl, co se kapitánovi honí hlavou. Byl jediný,
s kým se o ní bavil. Věřil mu.

„Ovšem,“ přikývl a sešlápl plyn.

Vůz vyrazil po hlavní k policejnímu oddělení kriminálky
Kodaň.

* * *

Černé Volvo se blížilo k budově Policie, když najednou
kapitánovi začal zvonit telefon. Jakmile zastavil, sáhl si do kapsy.

„Kjelsson.“

„Bauler.“

„Co se děje, majore?“

„Kde jste?“

„Zrovna jsme přijeli. Stojíme před...“

„...tak se otočte a zajed'te do Unikk Bank. Našli tam dalšího mrtvého.“

„To je vtip?“

„Směji se snad?“

„Dobře, jedeme tam.“

„Budete na místě první. Volal mi ředitel banky, takže jsem mu řekl, že
tam někoho pošlu.“

„Volal vám?“ udivil se Kjelsson.

„Jed'te tam a zjistěte, o co jde!“

„Ano, pane!“

Kjelsson vrátil telefon do kapsy a podíval se na Frolika.

„Víte, kde je Unikk Bank?“

„Jistě.“

„Našli tam prý mrtvého.“

„To se dneska někdo rozhodl posázet město mrtvolami?“

podívil se Frolik.

Kapitán jen pokrčil rameny. Nastartoval znovu vůz a vyrazil k Unikk Bank.

3. Unikk Bank, 14:41

Když vůz zastavil na parkovišti před bankou, podíval se Kjelsson na hodinky.

„Zajímavý čas,“ špitl a vystoupil z vozu.

„Věříte na číselné souhry?“ zeptal se Frolik.

„Vše co se děje kolem nás je někdy pořádná souhra okolností, až se nestačíme divit, co všechno se děje,“ odpověděl Kjelsson, když jeho kolega vystoupil z vozu.

Frolik pokrčil rameny a přidal do kroku. Kjelsson se rychlou chůzí dostal ke dveřím Unikk Bank.

„Máme zavřeno!“ ohradil se muž stojící u dveří.

„Jsme od policie,“ promluvil Kjelsson a ukázal služební průkaz.

„Ale policie už tu byla.“

„Kdy?“

„Asi před dvaceti minutami.“

„Co chtěli?“ vstoupil do toho Frolik.

Kjelsson pozvedl ruku, seržant hned ztichl.

„Kde je mrtvola?“ zeptal se kapitán.

„Odvezli si ji.“

„Myslím, že tady něco nehraje,“ sykl Kjelsson. „Ten mrtvý byl zaměstnancem banky?“

„Ne.“

„Ne?!“

„Ale ředitel banky Olof Guhren ho znal.“

„Toho mrtvého?“

„Ano.“

„Jak to víte?“

„Otevíral jsem mu dveře a vítali se jako dva dobří známí.“

„Jak se jmenujete?“

„Jsem Holgar.“

„Dobře, pane Holgare, když přijeli ti policisté před námi, věděl o tom ředitel?“

„Ředitel odjel.“

„Jako vážně odjel?!“ podivil se kapitán s pohledem na Frolika.

„Ano.“

„Můžeme vidět místo činu?“

„Jistě, pojděte dál.“

Muž ustoupil ode dveří a vpustil policisty dovnitř.

„Asi si nepamatujete jejich jména?“

„Těch policistů? Ne. Ale byli to tajní.“

„Aha.“

„A jeden z nich mluvil anglicky.“

„Anglicky?“

„Byli tři, neříkal jsem to?“

„Ne, to jste neříkal.“

„Promiňte.“

„Kdo našel mrtvého?“

„Zřejmě ředitel.“

„Nevíte to jistě?“